

My - członkowie Międzynarodowego Komitetu Słowiańskiego, działacze społecznych i politycznych organizacji Państw Słowiańskich - przybyliśmy do prastarej ziemi Słowian na Grunwaldzki Wiec. Zebraliśmy się dla uczczenia 600. rocznicy bitwy pod Grunwaldem - wielkiego zwycięstwa zjednoczonej Słowiańszczyzny nad niemieckim Zakonem Krzyżackim popieranym przez całą Germanię.

Hołd składamy naszym przodkom – bohaterskim rycerzom Słowiańskich Narodów, wojom polskim, litewskim, ruskim, czeskim, morawskim, serbskim, wołoskim oraz tatarskim, którzy swoim grunwaldzkim zwycięstwem ocalili Słowiańszczyznę od zaplanowanej zagłady i w ten sposób powstrzymali na 300 lat ludobójczy marsz Germanów na Wschód.

Powstrzymany pod Grunwaldem marsz wroga, zwany Parciem na Wschód (Drang nach Osten), zmierzający do zagłady całej Słowiańszczyzny, zdołał już uprzednio doprowadzić do ujarzmienia i unicestwienia wielu połabskich i innych zachodnich oraz południowych plemion i Narodów Słowiańskich. Wyparł Słowiańszczyznę z wielu rdzennych ziem słowiańskich, położonych w zachodniej, południowej i środkowej Europie.

Z uprawianej dzisiaj na Zachodzie historii usuwa się prawdę o wielkości Słowiańszczyzny, sięgającej za Łabę i Soławę, zajmującej całe Bałkany wraz z obszarem obecnej Austrii. Znika prawda o stosowanym od zarania ludobójstwie wobec Słowian, krwawo pozbawianych swych rdzennych ziem.

Przypomina o tym zbiegająca się z 600. rocznicą zwycięstwa grunwaldzkiego 65. rocznica wielkiego zwycięstwa nad faszystowskimi Niemcami, odniesionego przez Związek Radziecki i jego sojuszników z koalicji antyhitlerowskiej. Druga wojna światowa była przedłużeniem powstrzymanego pod Grunwaldem Parcia na Wschód. Jeszcze raz zjednoczona Słowiańszczyzna, za cenę ogromnych ofiar, ocaliła siebie i wiele innych Narodów od precyzyjnie zaplanowanej zagłady, powstrzymała kolejny ludobójczy marsz Niemców na Wschód.

Słowiańszczyzna, zjednoczona walką z faszystowskimi Niemcami, znalazła się po drugiej wojnie światowej w jednym ustrojowym układzie geopolitycznym. Sprzyjało to utworzeniu w przyszłości wspólnoty suwerennych Państw Słowiańskich. Możliwość taką przyniosły zachodzące z końcem XX wieku przemiany ustrojowe, które wprowadzane jednocześnie w całej

Słowiańszczyźnie miały służyć utrzymaniu i umacnianiu jej jedności. Przemiany te jednak zostały wykorzystane przez przeciwników do rozbijania Słowiańszczyzny. Rozwiązanie istniejących struktur gospodarczych i wojskowych – Rady Wzajemnej Pomocy Gospodarczej i Układu Warszawskiego, podział Związku Radzieckiego, Czechosłowacji i Jugosławii na oddzielne Państwa doprowadziło do konfliktów i rozbicia Słowiańszczyzny jako geopolitycznej rzeczywistości. Jej część została włączona do NATO i UE i przeciwstawiona pozostałej części, zwłaszcza Rosji. Haniebna agresja NATO na Jugosławię pogłębiła rozbicie Słowiańszczyzny i doprowadziła do konfliktów między Narodami Słowiańskimi.

Włączonym do UE i NATO Słowiańskim Narodom grozi wynarodowienie i zniknięcie z historycznej sceny, jak spotkało to niegdyś Słowian Połabskich. Narody te osłabia się poprzez erozję świadomości narodowej oraz wmawia się im, że nie są Słowianami. Propaguje się idee mówiące o ich celtyckim czy też germańskim pochodzeniu. Celowo ogranicza się wpływ języka rosyjskiego jako środka międzysłowiańskiej komunikacji. W jego miejsce narzuca się język niemiecki i angielski. Prawosławnym Narodom Słowiańskim rodzimą cyrylicę zamienia się na alfabet łaciński. Wciąga się Narody Słowiańskie w agresywne plany Zachodu, lokalizuje się na ich ziemiach bazy wojskowe skierowane przeciwko drugim Narodom Słowiańskim – Rosyjskiemu, Białoruskiemu, Ukraińskiemu.

Próby jednoczenia Słowian i rozwijania słowiańskiej cywilizacji napotykają na zdecydowane przeciwdziałanie imperialistycznych sił Zachodu, które chciałyby widzieć słowiańskie ziemie jako swoje kolonie, dostarczające surowców i taniej siły roboczej oraz rynki zbytu swojej produkcji. Dlatego nasi wrogowie próbują rozbić utworzone 10 lat temu Państwo Związkowe Białorusi i Rosji oraz nie dopuścić do wejścia w jego skład Ukrainy. Ale w ostatnich wyborach prezydenckich Ukraińcy wybrali strategiczną współpracę i związek z Rosją, Białorusią i innymi Państwami Słowiańskimi.

Wrogiej strategii dzielenia Słowian musimy przeciwstawić własną strategię jednoczenia Słowian. Jest to dzisiaj historyczną koniecznością wobec wzmagających się zagrożeń globalistycznych. Bez jedności nie uzyskamy cywilizacyjnej mocy, nie ukażemy Światu należytej nam roli, stale pomniejszanej przez naszych przeciwników. Słowiańszczyzna to ponad 300 milionów Słowian, to 15 twórczych i uduchowionych Narodów Słowiańskich – Rosjanie, Białorusini, Ukraińcy, Rusini, Polacy, Słowacy, Czesi, Serbołużyczanie, Bułgarzy, Macedończycy, Serbowie, Czarnogórcy, Bośniacy, Chorwaci, Słoweńcy, to 13 Państw Słowiańskich – Rosja, Białoruś, Ukraina, Polska, Słowacja, Czechy, Bułgaria, Macedonia, Serbia, Czarnogóra, Bośnia i Hercegowina, Chorwacja, Słowenia. Zajmują one większą część terytorium Europy i Azji. Państwa te jako geopolityczna rzeczywistość stanowią podstawę Eurazji, jednoczącą największy i najbogatszy lądowy obszar Świata.

Spełniając przesłanie słowiańskich zwycięzców spod Grunwaldu w 1410 roku i spod Berlina w 1945 roku, wzywamy Narody Słowiańskie, wzywamy władze Państw Słowiańskich do jednoczenia Słowiańszczyzny. Wzywamy do utworzenia przez Państwa Słowiańskie międzynarodowego sojuszu - Wspólnoty Słowiańskiej, Sławii, która będzie strażnikiem naszych świętych wartości zagrożonych przez globalizm, będzie sojuszem euroazjatyckim zajmującym centralną część Eurazji. Tu narodziła się indoeuropejska wspólnota etniczno-kulturowa, dająca początek Narodom Słowiańskim i pozostałym Narodom Europy. Wspólnota Słowiańska – Sławia i jej nowa cywilizacja słowiańska wespół z innymi cywilizacjami będzie gwarantem pokoju, współpracy i postępu w Eurazji i na całym Świecie.

Niechaj symbolem zwycięskiej jedności słowiańskiej i słowiańskiego sojuszu euroazjatyckiego będzie Pomnik Grunwaldzki, wznoszony w sercu Warszawy z okazji 600. rocznicy zwycięstwa Słowian pod Grunwaldem. Apelujemy do wszystkich o poparcie działań powołanego w tym celu Komitetu Budowy Pomnika Grunwaldzkiego w Warszawie.

Przesłanie grunwaldzkie i berlińskie będzie natchnieniem X Zjazdu Wszechsłowiańskiego w Kijowie w dniach 28-31 października 2010 roku, organizowanego przez Międzynarodowy Komitet Słowiański. Zjazd wytyczy zadania międzynarodowego ruchu słowiańskiego w dziedzinie rozwijania współpracy i przyjaźni między bratnimi Narodami i Państwami Słowiańskimi, określi perspektywy jednoczenia i rozwoju Słowiańszczyzny oraz tworzenia nowej cywilizacji słowiańskiej jako czynnika pokoju, stabilizacji i postępu w XXI wieku.

Wyrażamy nadzieję, że w tym wielkim spotkaniu przedstawiciele Narodów Słowiańskich wezmą udział reprezentanci wszystkich środowisk społecznych oraz działacze państwowi. Będzie to sprzyjać owocnym obradom nad zagadnieniami miejsca i roli Słowiańszczyzny w trzecim tysiącleciu. Jest to czas szczególnej odpowiedzialności Słowian za losy Świata.

Grunwald, 15 lipca 2010 roku – w 600. rocznicę Zwycięstwa

Orędzie Grunwaldzkie podpisali:

Jan Minarz

- Międzynarodowy Komitet Słowiański
- Czeski Komitet Słowiański

Krum Lazarow

- Bułgarski Komitet Słowiański
- Stowarzyszenie Słowiańskie w Bułgarii

Bolesław Tejkowski

- Polski Komitet Słowiański
- Komitet Budowy Pomnika Grunwaldzkiego w Warszawie
- Stowarzyszenie Przyjaźni Polsko-Rosyjskiej

Mirosław Perzyński

- Towarzystwo Polsko-Serbołużyckie

Tadeusz Kowalczyk

- Stowarzyszenie Spadkobierców Polskich Kombatantów II Wojny Światowej

Mikołaj Kikieszew

- Rosyjski Komitet Słowiański
- Sobór Wszechsłowiański

Aleksiej Grigorowicz

- Kongres Narodowych Zrzeszeń w Rosji

Roman Mulicz

- Serbski Komitet Słowiański

- Ruch Serbsko-Słowiański

Mikołaj Ławrynienko

- Ukraiński Komitet Słowiański